

عنوان مقاله:

تاثیر آموزش و پرورش استثنایی بر بهبود اوضاع کودکان آهسته گام

محل انتشار:

سومین همایش ملی علمی پژوهشی روانشناسی و علوم تربیتی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

مونا سهیلی - دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اسلامشهر

پریا مسیبی داریانی - دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اسلامشهر

خلاصه مقاله:

کودک استثنایی اول یک کودک است (انسان است با همه خصوصیات و صفاتی که بر آن اشاره شد) و بعد کودکی است با خصوصیات، تفاوت ها و ویژگی های استثنایی نسبت به همه کودکان دیگر. همه افراد از نقطه نظر خصوصیات مختلف جسمانی، ذهنی، روانی، عاطفی و غیره یکسان نبوده و نسبت به همدیگر تفاوت های خاصی را دارا می باشند. بنابراین کلمه استثنایی به طور عام فقط به گروه های خاصی از افراد جامعه اطلاق نمی شود و به تمام افراد بشر می توان گفت. مطابق آمار تایید شده یونسکو 10 الی 15 درصد هر جامعه را افراد استثنایی تشکیل می دهند، بر اساس آمارهای موجود حدود 5/2 تا 4 درصد کل جمعیت را عقب ماندگان ذهنی تشکیل می دهند (افروز، 1374). کودکانی که به عنوان کودکان استثنایی شناخته می شوند که به خدمات آموزشی ویژه و حمایت های گسترده نیاز دارند، تا از کل استعداد خود استفاده کنند. آنها به دریافت خدمات آموزشی نیازمند هستند، چون اکثر آنها در یک یا چند مقوله به شرح زیر با یکدیگر تفاوت دارند: آنها ممکن است کم توانی ذهنی، ناتوانی هایی یادگیری، آشفتگی های هیجانی، ناتوانی های جسمی، اختلال های گفتار و زبان، آسیب شنوایی یا آسیب دیداری داشته باشند یا در مقابل سرآمد و با استعداد باشند (وکیلی، 1391). آموزش و پرورش استثنایی به جنبه هایی از تعلیم و تربیت گفته می شود که جنبه های استثنایی (ویژگی ها و تفاوت های فردی) و فوق العاده در آن رعایت شده باشد. (افروز، 1374).

کلمات کلیدی:

کودکان استثنایی، کم توان ذهنی، آموزش و پرورش استثنایی، عقب ماندگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/983515>

